

KADIN/WOMAN 2000, Doğu Akdeniz Üniversitesi Kadın Araştırmaları ve Eğitimi Merkezi yayını, Gazimağusa, KKTC, Haziran 2000.

Kuzey Kıbrıs'taki Doğu Akdeniz Üniversitesi bünyesinde faaliyet gösteren Kadın Araştırmaları ve Eğitimi Merkezi'nin (DAÜ-KAEM) yayın organı *Kadın/Woman 2000* dergisinin Haziran 2000'deki ilk sayısından sonra 2001 içerisinde beklenen iki sayısı da tamamlanmış. Dergi şimdi 2002 sayıları için hazırlık yapmakta...

Türkçe ve İngilizce olarak yayın yapan *Kadın/Woman 2000* ilk sayısından itibaren "Kadın Araştırmaları ve Eğitim Merkezi'nin faaliyetlerine paralel olarak kadın haklarının korunması, kadının toplumdaki yeri, aile, kadının sosyo-kültürel evrimi, kadının hukukî sorunları gibi konuları ele alan bilimsel ve disiplinler arası makalelere" yer vermektedir. Bu sayıda da "cinsiyet ayrımcılığı ve kadın konularını irdeleyen ekoloji bilimi, dilbilim ve sosyoloji bilimleri yanında halk edebiyatından mimariye kadar varan geniş bir konu zenginliği" ile karşımıza çıkıyor.

İlk makale Prof. Dr. Nermin Abadan Unat tarafından İngilizce olarak kaleme alınan "Bir Yaşam Öyküsü: Derin Ekoloji ve Ekofeminizm'in savunucusu Günseli Tamkoç" (A Biography: An Adamant Defender of Deep-Ecology and Ecofeminism: Günseli Tamkoç) adlı çalışmadır. Günseli Tamkoç'un yaşam öyküsünün anlatımıyla başlayan makale derin ekoloji ve ekofeminizm gibi Türkiye'nin olduğu kadar dünyanın da yabancı kaldığı kavramların açıklanmasıyla sürer. "Yerel demokrasi, siyasî katılımcılık ve birlik konusunda mücadele veren Günseli Tamkoç'un ekofeminizm alanındaki çalışmalarının da yer aldığı makale *Kadın/Woman 2000* okuyucularını yeni bir alanla tanıştırmaktadır.

Yrd.Doç.Dr.Necdet Osam'ın (A Sex Related Attitude Study in Word Choice: The Case of Turkish Cypriots) "evrensel bir bağımsız değişken olan cinsiyet olgusunun dil bağlamında yabancı sözcüklere karşı olan tutumun Kıbrıs ağzındaki yerinin saptanmasını" amaçladığı ve çeşitli araştırmalarla desteklediği yazısı kadın ve dilbilim alanında ilginç tespitler sunmaktadır. Dilin kullanımını etkileyen eğitim durumu, yaş gibi etkenlerin yanında cinsiyetin de belirleyiciliğinin vurgulandığı yazıda kadınların ana dillerinde sözcük ve sözdizimsel bağlamda daha duyarlı olduğu sonucuna varılmıştır.

"Woman Who Saved Their Husbands From Difficult Situations in the Book of Dede Korkut" (Dede Korkut Kitabı'nda Kocalarını Zor Durumlardan Kurtaran Kadınlar) başlıklı makalede Şeyma Güngör, Türk Halk Edebiyatının ve Türk kültürünün en önemli kaynak eserlerinden biri olan *Dede Korkut Hikâyeleri*'ni kadın ve kadının yeri bakımından ele almaktadır. Türklerin göçebe hayat yaşadığı dönemde oluşan bu hikâyeler toplumun her kesiminden insan ve onların yaşayışları hakkında geniş bilgiler içerir. *Dede Korkut Hikâyeleri* birçok araştırmacı tarafından incelenmiş ve çeşitli yönleriyle değerlendirilmiştir. Makale *Dede Korkut Kitabı* hakkında verilen bilgiyle başlar. Seçilen dokuz hikâye sözü edilen temanın yer aldığı epizotlara bölünerek incelenir. Bu epizotlarda sadece eşlerin değil oğullarına da yardım eden, onları yönlendiren güçlü kadın kahramanların davranış şekilleri, düşüncü tarzları görülebilmektedir. Şeyma Güngör bu çalışmasıyla "doğal ortam, günlük hayat, ahlakî değerler sistemi, toplumda ve ailede kadının konumu, Türk inanç sistemi ve dinde kadının yeri" gibi başlıklarla kadının 15. yüzyıla kadar Türk toplumunun yaşam çizgisini ve gelişimini bu eser noktasından aydınlatmaya çalışmıştır.

Kadın/Woman 2000'nin Haziran 2001 sayısı yayınlanan özel dosya ve makalelerle edebiyat ve feminist edebiyatın gelişimi gibi tek konu üzerinde yoğunlaşmışken, bu sayının geniş konu yelpazesinde sosyoloji ve mimariyle ilgili çalışmalar da yer almaktadır.

Mukaddes Faslı ve Uğur Dağlı tarafından hazırlanan “Kıbrıslı Kadının Kentsel Çevredeki Konut Dışı Mekânların Değişen Rolü” (Changing of the Role of the Cypriot Women at Residential Exterior Spaces) adlı makale ilgi alanımızın dışında kalmış Kıbrıs kadını ve yaşamı konusunda yeni yaklaşımlar sunmaktadır. Çalışmada, yazarların uzun ve sıcak olması sebebiyle konutların kapı önü, balkon ve giriş terası gibi bölümlerinin önem kazandığı Kıbrıs'ta, bu mekânların gelişimiyle birlikte kadın hayatında meydana gelen değişimler, Osmanlı döneminden günümüze kadar olan süreç içinde değerlendirilmiştir. Kadınların toplum içindeki konumu nedeniyle yönedikleri ev içi ve ev çevresi mekânların kullanımları ve anlamları birçok yönüyle dikkat çekicidir. İlk dönemlerde kadının çok yönlü ve rahat kullanımına olanak veren bu yapılar, ilerleyen yıllarda yer darlığı ve maliyet düşünülerek küçültülmüştür. Yazıdaki tesbitlere göre kullanımın bu şekilde kısıtlanması kadınların sosyalleşmesini sağlayan faaliyetlerin birçoğunu sona ermesini getirmiştir. Çok katlı yapılara yönelen hayat, kadın ve çocuk için önemli bir çok değer kaybolasını doğurmuştur. Bu dönüşüme bağlı olarak dış mekânlardaki günlük kullanımlar ve sosyal aktivitelerin yok denecek kadar azaldığı ve yerini bireysel etkinliklere bıraktığı sonucuna varılan incelemede çalışma için gerekli veriler literatür araştırması, anket çalışması ve rastlantısal gözlem metodu kullanılarak elde edilmiştir.

Yine kadınlara ait bir mekân, fakat bu defa bir pazar alanı Doç.Dr.Burcu Özgüven tarafından bir araştırmaya konu edilmiştir. Burası İstanbul'un Haseki Mahallesi'nde 1912 yılına kadar mevcut olan 'Avrat Pazarı'dır. Avrat pazarları Osmanlı döneminde ülkenin çeşitli bölgelerinde kurulan kadınların alışveriş yapabilmelerine imkan sağlayan yerlerdir. İstanbul'da bulunan pazar, Bizans dönemine ait Eski Arkadius Forumu'nun kalıntıları üzerine inşa edilmiştir. Bu pazar yerinin izleri bugün silinmiştir. Makalede bu mekânın çeşitli yıllarda görünüşü, Osmanlı ve Avrupalılar tarafından yapılmış çizimlerle gösterilmiştir.

Tarih içinde çeşitli yapı unsurları ve mekânlardan yararlanılarak kadın yaşamını aydınlatmaya çalışan incelemelerden sonra dergide bir de sosyoloji araştırması yer almaktadır. “Kadın Toplumsal Cinsiyet ve Cinsellik Araştırmalarında Araştırmacı ve Katılımcı İlişkisi:Yeni Arayışlar ve Yönelimler” adını taşıyan makale iki akademisyen, Dr.Hanife Aliefendioğlu ve Dr. Mustafa F. Özbilgin'in ortak katılımıyla oluşmuş. Makale aynı doğrultuda yapılan iki farklı araştırmadan meydana gelmiştir. İlk araştırma, kendi ürettikleri tarımsal ürünleri haftalık kent pazarında satışa sunan köylü/üretici pazarıcı kadınlar üzerinedir. Yazıda çalışma hayatında aktif olarak yer alan bu kadınların uğraşları konusundaki düşünceler ve araştırmacının edindiği izlenimler ele alınmıştır. Hanife Aliefendioğlu, Düzce Akçakoca köylü pazarındaki kadınlarla görüşmüştür. Yazar yaptığı araştırmada -kendini sosyal konumunun kadınlarla arasında yarattığı mesafe bir kenara bırakılırsa- araştırmacı ve katılımcının her ikisinin de kadın oluşunun birçok engeli ortadan kaldırdığını belirtmektedir.

İkinci araştırma ise Dr. Mustafa Özbilgin'in Türkiye ve Britanya'da finans sektöründe cinsiyete dayalı fırsat eşitliği incelemesidir. Araştırmacı kendisinin erkek oluşunun feminist bir araştırma yapmasını engellemediğini belirttiği çalışmasında her iki ülkede de kadın ve erkek katılımcılarla görüşmüştür.

Derginin “Kitap Tanıtımı” bölümü genel olarak kadını konu alan ve kadın üzerine yazılmış eserlere ayrılmıştır. İlk kitap Fatma G.Lisaniler tarafından tanıtılan feminist iktisat kavramını inceleyen Ufuk Serdaroğlu'nun *Feminist İktisat'ın Bakışı (Postmodernist mi?)* isimli kitabıdır. Daha sonraki iki kitap tanıtımı Hülya Argunşah'a aittir. İlk kitap *Zeynep Hanım, Ozgurluk Peşinde Bir Osmanlı Kadını*'dir. Nuray Fincancıoğlu tarafından Türkçe'ye kazandırılan kitap, 1906-1912 yılları arasında eserin editörü Grace Ellison'a Avrupa'dan gönderilen Zeynep ve Melek Hanımların mektuplarından ve Ellison'ın yorumlarından oluşuyor. II.Abdülhamit istibdadından kaçarak Avrupa'ya giden Zeynep Hanım'ın kafasında kurduğu Batı toplumu ile sonradan gördüğü, bizzat içinde yaşadığı Batı toplumu arasındaki tezatlar ve Zeynep Hanım'ın fikirlerindeki değişim kitabı çok dikkat çekici yapmıştır. İkinci kitap Neriman Malkoç Öztürkmen'in *Edibeler, Sefireler, Hanımefendiler* isimli eseridir. Aynı zamanda gazeteci olan yazarının 1950-1989 yılları arasında yapılan röportajlarından oluşan kitap önemli bir kaynak eser olma özelliği taşıyor.

Son iki kitap tanıtımının dili İngilizce. Netice Yıldız'ın yaptığı tanıtımlardan ilki İsmet Tatar'ın *Kıbrıs Sandıkları/Dowry Chests of Cyprus*'tur. Kıbrıs el sanatlarını bir yönüyle tanıtan bu kitap A.Onar tarafından İngilizce'ye çevrilmiştir. Wendy Slatkin tarafından yazılan *Women Artists in History, from Antiquity to the Present/Tarih içinde Kadın Sanatçılar (İlkçağdan Bugüne)* adlı kitap da sanat tarihi öğrencileri ve bu konuyla ilgilenenler için bir başvuru kitabı niteliğini taşıyor.

Kadın/Woman 2000'nin 2001 yılındaki ilk sayısında bir özel dosyaya yer verildiğini görürüz. 2001 yılında, Doğu Akdeniz Üniversitesi Kadın Araştırmaları ve Eğitim Merkezi tarafından romanlarındaki başarısından ötürü yılın sanatçısı seçilen ressam-yazar Özden Selenge için hazırlanan bu dosyayla Kıbrıs kadınına tanıtmaya yönelik bir adım daha atılmak istenmiştir. Özden Selenge'nin çok yönlü sanatçı kişiliği üç ayrı makalede ele alınmıştır

İngilizce olarak yayınlanan “Portrait of Özden Selenge as an Artist” adlı makalede Doç. Dr. Netice Yıldız, Özden Selenge'nin çok yönlü sanatçı kişiliğini ressam yönünü öne çıkararak çeşitli başlıklar altında inceler. Evrensel kültür tarihi incelendiğinde sanatın her türünde kadının önemli bir rol oynadığı görülse de kadın sanatçılar ile ilgili araştırmaların ancak geçtiğimiz yüzyılın son çeyreğinde geliştiğini, buna rağmen Kıbrıslı kadın sanatçıların sanat tarihi içinde fazla yeri olmadığını belirten yazar, bu çalışmaların artık yoğunlaşması gerektiğini de vurgular.

Özden Selenge'nin 1947'de başlayan yaşam öyküsünün anlatıldığı bölümde onun bir sanatçı olmasını sağlayan faktörler ve gelişmeler üzerinde ayrıca durulmuştur. Selenge'nin sadece resim alanıyla sınırlı kalmayan başarıları, edebî alanda da sürmüştür. Makale yazarı, sanatçının bu özelliklerini göz önünde bulundurarak onun tüm sanat aşamalarını ele almış, mümkün olabildiğince görsel olarak da destekleyerek, bir ressam olarak ürettiği eserler ışığında öncelikle tabloları ve bunun paralelinde sürdürdüğü edebiyat sanatına da yansıyan kişiliğini inceleyerek bir biyografisini çizmiştir. Netice Yıldız, sanatçının yaşam öyküsünü sanatının önemli dönüm noktalarını içine alan zaman dilimlerinde kronolojik olarak incelemiştir. İlk olarak onun sanat eğitimi aldığı 1960'lı yılları anlatır. Bu dönem içerisinde yaptığı çalışmaları belirtir.

Genç bir sanatçı olarak 1970 lerde Selenge'nin faaliyetleri ikinci bölümde yer alır. Bu bölümleri “1975- 1980'de Selenge ve Resimleri” adlı kısım takip eder. Sanatçının 1980-1985 yılları arasında yaptığı çalışmalar birkaç alt başlık halinde yer alır. Onun gün geçtikçe profesyonelleşen ve yeni boyutlar kazanan resimleri 1980 yılından itibaren çeşitli

ödülleri alır. Bu dönemde gösterdiği gelişme bir sanat tarihçisi olan makale yazarı tarafından değerlendirilir. Özden Selenge yine aynı yıllarda halktan çizgiler taşıyan resimlere ve minyatüre eğilmiştir. Onun bu yönelişi farklı bir başlık altında okuyucuya sunulur.

1985 yılı Selenge'nin resim sanatında farklılaştığı, resmini ve resmi algılayışını evrensel sanat tarzlarının paralelinde ilerlettiği dönemdir. Bu değişim onun resmi ne kadar çok önemseydiğinin ve diğer başarılı sanatçılarda olduğu gibi yeniliğin önemini kavrayan bir düşünce yapısına sahip olduğunun göstergesi olarak değerlendirilir. Bu süreçte yaptığı resimler de ayrıca ele alınır. Alanlarında uzman kişilerin de görüşlerinden alıntılar yapılan bu bölümde onun resimlerinin Kıbrıs kadını ve evrensel boyutta çocukların durumlarını yansıttığı da vurgulanır.

İlerleyen kısımlar ise Özden Selenge'nin 1986-1989, 1990,1995-2000 yılları arasındaki sanat yaşamına ayrılmıştır. Selenge'nin resimlerine genel bir bakışın ardından onun ressam oluşunun edebi çalışmalarını hangi yönde etkilediği de makalenin içerdiği bölümler arasındadır. Makale boyunca değerlendirilen resimler de çalışmanın son kısmında yayınlanmıştır.

Netice Yıldız son olarak, Kıbrıs'ın plâstik sanatla meşgul sanatçıların ve yazarlarının tanıtımının sadece sergiler açılarak veya kitaplarının yayınlanması ile değil biyografilerinin de objektif bir göz ve araştırma ile yazılmasının, onların yurt dışında olduğu kadar yurt içinde de tanınmalarını sağlayacağını, gelecek nesillere ulaştırılması yanında sanatta yeni boyutların gelişimine katkıda bulunması açısından da gerektiği inancında olduğunu vurgular.

Özel dosya içinde yer alan diğer makale Doç.Dr.Hülya Argunşah'a aittir. “Özden Selenge'nin Hikâye Dünyası” adını taşıyan çalışma, sanatçının resime paralel olarak gelişen edebî kişiliğini ve eserlerini incelemeye yöneliktir.

Makalede iki farklı alanda da üretken olan bir kadın yazarın hikâyelerine hem kurgusal açıdan hem de tematik olarak bakılıyor. İlk olarak sanatçının edebî hayatına genel bir bakışın ardından Özden Selenge'nin yazmış olduğu iki roman makalenin ilk bölümünde “Romanlarına Kısa Bir Bakış” başlığı altında inceleniyor. Sanatçının her iki romanında da kadın karakterlerin ana kahraman olarak seçildiğini görmek mümkündür. *Sana Sevdam Sarı* romanında 1974 Barış Harekâtı'nın eserin kadın kahramanı Zerrin'in dünyasındaki etkileri ele alınırken, ikinci roman *Lâle Yüreğin Beyaz*'da ise Kıbrıs'lı Lâle'nin etrafında 1974 sonrası meydana gelen göç olgusu ile bunun insan dünyasındaki izleri anlatılmaktadır.

Selenge'nin hikâyeleri ise 1982-2001 yılları arasında yazılmış yirmi altı hikâye ve bir mensur şiiri içeren dört kitapta toplanmıştır. Bu mensur şiirin bir bölümüne makalesinde yer veren yazar, onun neleri, nasıl yazdığını aslında bu yazısıyla açıklamış olduğunu belirtir. Kendi coğrafyasına önem veren Özden Selenge'nin Kıbrıs insanının serüvenini anlatırken Kıbrıs ağzını kullandığı ve eserlerinin geneline sinmiş yerlilik intibainin yanında modern tekniklere de müracaat ettiği vurgulanır. Sanatçının zamanı kullanma konusunda hikâye ve romanlarında aynı tutumu benimsediğini belirten yazar, her iki türde de zamanın geriye işlediğini açılan mazi koridorlarıyla karakterlerin geçmişinin bugüne taşındığını söyler. Özden Selenge'nin birkaç istisna dışında aynı kurguyu tercih etmesinin sosyal arka plânı da olan bir tavrın sonucu olduğunu tespit eden Argunşah, sanatçının yaşanan zamanı devam eden bir akışın sonucu olarak düşündüğünü ve bir sebepler yığını olarak baktığı geçmişin sorgulanması amacıyla bu tekniği sık sık kullandığını ekler.

Yazar, Selenge'nin babasının öğretmenliği dolayısıyla Kıbrıs'ın bir çok yerinde yaşadıklarını ve bunun onu köy hikâyeleri de yazmaya yönlendirdiğini belirtir. Köy-şehir tezadının iki aykırı kutbunu ortaya koyan sanatçı, özü korunanı ve bozulmamış olanı tercih etmiştir. Özden Selenge'nin hikâyelerindeki şahıslar kadrosunun da incelendiği makalede, kadın olmanın onun eserlerinde bir bilinç altı unsur olarak kendini gösterdiği tespit edilmiştir. Hikâyelerde yer alan kadın karakterler “Beslemeler, Hanımlar, Dullar, Kız Çocukları ve Rum kadınlar” şeklinde birkaç başlık altında incelemeye tâbi tutulmuş ve kadın hayatında bir dönüm noktası olan evlilik kurumunun eserlerdeki yansımaları incelenmiştir. Makalede, kadın ve erkek arasında duygusal ve cinsel bir bağın bulunması gerektiğine inanan Selenge'nin eserlerinde, hep mutsuz ve duyarsız evliliklerin, bezgin kadınların işlendiği tesbit edilmiş bunun sebebinin ise kadınların her durumda duygusal ve cinsel yönden sömürülmeleri düşüncesinin bulunduğu saptanmıştır. Ayrıca ressam olan Selenge'nin bu özelliğinin hikâyelerine renk ve şekil tutkusu şeklinde geçtiğini, onun bir kadın sanatçı olarak kadın dünyasını bir taraftan resmedip, diğer taraftan yazdığını tespit eden Hülya Argunşah, sanatçının kalemıyla ve fırçasıyla çiçeklenmekte olan Kıbrıs Türk Edebiyatının güzel sayfalarından birini doldurmakta olduğu sonucuna ulaşmıştır.

Özel dosya kapsamında yer alan diğer bir makale Yar.Doç.Dr.Yonca Hürol'un “Özden Selenge'nin Romanlarında Arzu Mekânizmasının Evrenselliği” adını taşımaktadır. Çalışmanın başında makalesinin niteliğini ve amacını anlatan Hürol, bu konuyu tarafsız bir bakış açısıyla değerlendirebilmek ve tartışabilmek için bir izlek oluşturduğunu, bu özelliğın öncelikle Selenge'nin romanlarındaki arzu mekânizmasının evrensel ve yerel çekiniklik (minority) ile ilişkisinin, daha sonra ise evrensel çekiniğın özelliklerinin yerel olanlar üzerindeki hakimiyeti sonucunun kesinleştirilmesi amacı ile kullanıldığını belirtir. Bir eserde sanat eseri olma özeliğini belirleyen en önemli faktörün, bünyesinde bir arzu mekânizmasını barındırması olduğunu söyleyerek makalesine başlayan yazar, bunun sanatçının eserinde yer aldığını ekler. Yarattığı kahramanların kimlikleri, Selenge'nin yerelliğinin içerdiği farklılıkları yadsımadığını ve onlarda beliren yerel çekinikliği içerisine evrensel çekinikliği yerleştirmek eğiliminde olduğunu gösterdiğini vurgulayan yazar, bu görüşünü sanatçının romanlarından aldığı örneklerle destekler.

Selenge'nin romanlarında arzu mekânizması ve yerel çekiniklik kavramlarının birbirine paralel olarak irdelendiği makalede, bu eserlerdeki arzu mekânizmasının yerel arzu mekânizmaları üzerindeki hakimiyetinin, yerel değer yargıları ile düşünce kalıplarının; duygu, kişilik ve mekân tasvirlerinin niteliklendirir incelenmesiyle kavranabileceği belirtilir. Son olarak arzu mekânizmasının biçimsel kuruluşu üzerinde de etkileri olduğunu vurgulayan yonca Hürol, Selenge'nin romanlarında, yerel kültür içerisinde var olan bir arzu mekânizmasının son derece barışçıl olan bir evrensel arzu mekânizmasına katılımının başarılı olduğu sonucuna ulaşır.

Dergide özel dosyanın dışında da makaleler yer almaktadır. Bunlardan ilki Dr. Ramazan Güleđdam tarafından yazılmış olan “The Development of the Feminist Discourse and Feminist Writing in Turkey (1970-1990)” (1970-1990 Yılları Arasında Türkiye'de Feminist Söylem ve Feminist Edebiyatın Gelişimi) adını taşıyan makaledir.

Dr. Ramazan Güleđdam, bu gelişimi 1970 ile 1990 arasındaki süreç içerisinde değerlendirmiş. 1970'li yıllardaki yoğun politik atmosferde feminist söylemin özgür gelişiminin anti-feminist ideolojiler -özellikle de sosyalistler tarafından- engellendiği tespitiyle makalesine başlamıştır. Makalede feminist söylem ve feminist edebiyat iki farklı gelişim çizgisi halinde incelenmiş her ikisinin de belirli zaman dilimlerinde gösterdiği

değişmeler vurgulanmıştır. 1980 öncesi kadın yazarların eserlerinde öne çıkan kadın tiplerini “politize olmuş kadın aydınlar olarak” değerlendiren yazar, 12 Eylül 1980’de gerçekleşen askerî darbenin feminist söylemin işine yaradığını ve bu dönemde üretilen eserlerde kadınların artık ‘birey’ olarak ele alındığını belirler. Ayrıca Gülendem, feminist söylemin hız kazanmış olmasına rağmen kadın sorunlarını işleyen yazarların -birkaçı dışında- kendilerinin feminist sıfatıyla anılmasını istemediklerini de tespit etmiştir.

Dergide bir diğer makale Fatma Güven Lisaniler ve Sevin Uğural’ın ortak bir çalışması. “Occupational Segregation: The Position of Women in the North Cyprus Labor Market” adını taşıyan makale, genel olarak meslek içi ayrımcılık ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nde emek piyasasında kadının yerini tespitiye çalışmış. Çeşitli grafik ve tablolarla da desteklenen çalışma, kadının KKTC emek piyasasındaki yerini görmeyi, meslek içi ayrımcılığı ölçmeyi ve birtakım uluslararası mukayeseler yapmayı amaçlamıştır. Makalenin ilk bölümünde kadının emek piyasasındaki yerini görmek için kadının yaşa ve eğitim seviyesine göre iş gücüne katılım oranına, çalışan kadınların ana meslekler ve endüstrilere göre dağılımına, istihdam durumuna, eğitime göre istihdam ve işsizlik durumuna eğilen yazarlar, meslek içi ayrımcılığı ölçmek için Meslek içi Ayrımcılık İndeksi’ni hesaplamışlardır. Makalenin ikinci bölümü ise Cinsiyete Dayalı Gelişme İndeksi ve Cinsiyete Dayalı Katılımcılık Ölçütü kullanılarak uluslararası sıralamada K.K.T.C.’nin yerinin belirlenmesine ayrılmıştır.

Derginin son bölümü ise yine “Kitap Tanıtım”larına ayrılmıştır. İlk tanıtım Dr.Yıldırım Özbek tarafından yazılmıştır. *Modernleşmenin Eşiğinde Osmanlı Kadınları* adını taşıyan bu kitap, Madeline C. Zilfi’ nin bir araya getirdiği, 17-18 Nisan 1994 tarihinde Maryland Üniversitesi, College Park’ta Yapılan “Osmanlı İmparatorluğu’nda Kadınlar: Ortadoğu’ da Erken Modern Dönem ve Tarih Mirası 1650-1830” başlıklı konferansta sunulan bildirilerden meydana gelmiştir. Kitap Necmiye Alpay tarafından Türkçe’ye çevrilmiş ve Toplumsal Tarih Vakfı Yayınları arasında çıkmış

Kitap tanıtımında bundan sonraki dokuz kitap Afet İnan öncülüğünde kurulan Kadının Sosyal Hayatını Araştırma ve İnceleme Derneği (KASADİD)’nin kadın konulu yayınları arasından seçilmiş. Netice Yıldız’ın dergiye taşıdığı diğer bir kitap ise *Kıbrıs Türkleri Bibliyografyası* adlı geniş çalışma... T.C. Başbakanlık Devlet Arşivleri’nin öncülük ettiği bu kaynak kitabın proje sorumluluğunu İbrahim Karaer, koordinatörlüğünü ise Erol Çelik yapmış. Kitap Ufuk Tavkul, Ayşe Bilgi Tavkul ve Medayi Şentürk tarafından hazırlanmış.

Kadın/Woman 2000. Haziran 2000 tarihinden beri çıkmaya devam eden bilimsel düzeyli bir kadın dergisi. Yılda iki kez çıkmayı plânlayan ve bu düzeyini korumakta iddialı görünen derginin şimdilik elimizde üç sayısı bulunuyor. Benimsemiş olduğu ‘kadın’ çalışmaları alanında hakemli ve uluslararası bir dergi kimliği ile bir ilki başarmış. MLA tarafından da taranan derginin bu görüntüsü ve ıstıkrarı ile çok yakında önemli sosyal bilimler indekslerine kabul edileceğini sanıyoruz. Kadın/Woman 2000’i takip etmek isteyenler için iletişim adreslerini verelim

Kadın/Woman 2000 Kadın Araştırmaları ve Eğitimi Merkezi Doğu Akdeniz Üniversitesi Gazımağusa KKTC

e-mail: woman2000@emu.edu.tr

website: http://www.emu.edu.tr/kaem

Ayşe Dİ:MİR